

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUĐA**

**KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU**

Zagreb, siječanj 2013.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

Članak 1.

U Zakonu o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11. i 130/11.) iza članka 4. dodaje se članak 4.a koji glasi:

„Članak 4.a

Sucima izabranim u Državno sudbeno vijeće umanjuju se obveze u obavljanju sudačke dužnosti, i to predsjedniku Vijeća za 75%, a članovima za 50%.“

Članak 2.

U članku 5. stavku 1. riječi: „dva puta uzastopce“ zamjenjuju se riječima: „više od dva puta“.

Članak 3.

U članku 9. stavku 2. riječi: „kandidacijski odbor Upravnog suda nadležan je za Upravni sud Republike Hrvatske“ zamjenjuju se riječima: „kandidacijski odbor Visokog upravnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Visoki upravni sud Republike Hrvatske i sve upravne sudove“.

Članak 4.

U članku 42. stavak 1. podstavak 3. riječ: „odlučuje“ zamjenjuje se riječju: „odlučivanje“.

Članak 5.

U članku 45. stavku 3. iza riječi: „sektora“ brišu se znak „/“ i riječ: „službe“.

Članak 6.

(1) U članku 52. dodaje se novi stavak 1. koji glasi: “Slobodna sudačka mjesta mogu se popunjavati samo u skladu s planom popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta.“

(2) Dosadašnji stavci 1. i 2. postaju stavci 2. i 3.

Članak 7.

U članku 55. stavku 4. riječi: „navedenim u članku 79. stavku 1.“ zamjenjuju se riječima: „za ocjenjivanje rada sudaca utvrđenim odredbama“.

Članak 8.

Iza članka 55. dodaje se članak 55.a koji glasi:

„Članak 55.a

(1) Kandidati za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu pravosudni dužnosnici, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem. Provjera znanja sastoji se od izrade jedne ili više pisanih radnji, u skladu s odredbama Pravilnika koji donosi Državno sudbeno vijeće.

(2) Kandidati pisane radnje izrađuju pod osobnim zaporkama.

(3) Kandidati mogu iz jedne ili više pisanih radnji ostvariti najviše 150 bodova.

(4) Kandidati koji su zbrojem bodova dobivenim na provjeri znanja ostvarili najbolji uspjeh pozivaju se na usmeni razgovor.

(5) Na usmenom razgovoru kandidat može ostvariti najviše 20 bodova.

(6) Na temelju rezultata provjere znanja i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata i donosi odluku o imenovanju.

(7) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i sadrži ukupan zbroj bodova i bodove ostvarene po svakom od kriterija.

(8) Vijeće donosi Pravilnik o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 1. ovoga članka te načinu provođenja i ocjenjivanja usmenog razgovora iz stavka 5. ovoga članka.“

Članak 9.

Iza članka 56. dodaju se članci 56.a i 56.b koji glase:

„Članak 56.a

(1) Odluka o imenovanju sudaca mora biti obrazložena. U obrazloženju odluke Vijeće je dužno za svakog kandidata koji je pristupio razgovoru posebno obrazložiti broj bodova dodijeljenih na razgovoru.

(2) Odluka o imenovanju sudaca objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Članak 56.b

Suci koji su imenovani na sudačku dužnost prema propisima koji su na snazi do 31. prosinca 2012. godine nisu dužni završiti Državnu školu za pravosudne dužnosnike.“

Članak 10.

U članku 60. stavku 2. iza riječi: „sudova“ briše se zarez te se riječi: „promjena unutarnjeg ustrojstva suda“ zamjenjuju riječima: „i druge promjene u stvarnoj i mjesnoj nadležnosti sudova“, a riječi: „Okvirnim mjerilima za rad sudaca“ zamjenjuju riječima: „odluci ministra pravosuđa“.

Članak 11.

Iza članka 61. dodaje se članak 61.a koji glasi:

„Članak 61.a

(1) O potrebi popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta premještajem Vijeće će izvijestiti objavljivanjem obavijesti na svojoj internetskoj stranici.

(2) Suci koji žele biti trajno ili privremeno premješteni u drugi sud, u roku kojeg odredi Vijeće dostavljaju Vijeću pisani zahtjev uz koji prilažu rješenje predsjednika suda o ispunjavanju svoje sudačke obveze za posljednje dvije godine.

(3) Vijeće sastavlja listu prvenstva sudaca vodeći računa o postotku ispunjenja Okvirnih mjerila za rad sudaca i postotku ukidnih odluka.

(4) Prilikom donošenja odluke o premještaju, Vijeće će voditi računa o potrebama suda s kojeg se sudac premješta i suda u koji se premješta, te listi prvenstva sudaca iz prethodnog stavka.“

Članak 12.

(1) U članku 62. stavku 2. točka 1. briše se.

Dosadašnje točke 2., 3., 4., 5., 6., 7. i 8. postaju točke 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 7.

Dosadašnja točka 3. koja postaje točka 2. mijenja se i glasi:

„2. nepostupanje po odluci donesenoj u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku,“

Iza točke 7. dodaje se točka 8. koja glasi:

„8. nepodvrgavanje prosudbi tjelesnih i duševnih svojstava radi ocjene sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti.“

(2) U stavku 3. riječi: „točka 2.“ zamjenjuju se riječima „točka 1.“

U točki 2. riječi: „negativnom ocjenom“ zamjenjuju se riječima: „ocjenom nezadovoljavajuće obnaša dužnost“.

U točki 3. riječi: „prosješka u Republici Hrvatskoj“ zamjenjuju se riječima: „broja odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca“ te se na kraju rečenice briše točka i stavlja zarez.

Iza točke 3. dodaje se točka 4. koja glasi:

„4. ako sudac u rješavanju predmeta bez opravdanog razloga bitno odstupa od redosljeda njihovog zaprimanja u sudu, odnosno ne vodi računa o njihovoj hitnosti.“

(3) U stavku 4. riječi: „točke 3.“ zamjenjuju se riječima: „točke 2.“

Članak 13.

U članku 63. stavak 4. riječ: „osuđeni“ zamjenjuje se riječima: „stegovno kažnjeni“.

Članak 14.

(1) U članku 66. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Vijeće može za pojedine stegovne postupke imenovati posebno stegovno vijeće koje će provesti postupak, utvrditi činjenice i obrazložiti utvrđene činjenice pred Vijećem. Dva člana stegovnog vijeća moraju biti suci, a predsjednik Stegovnog vijeća mora biti najmanje sudac suda istog stupnja kao i sudac protiv kojeg se vodi stegovni postupak.“

(2) Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 3., 4. i 5.

Članak 15.

U članku 74. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Protiv odluke o privremenom udaljenju sudac ima pravo pokrenuti upravni spor.“

Članak 16.

U članku 78. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Ako iz ponašanja suca ili njegovog odnosa prema radu proizlazi sumnja na trajni gubitak sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti, Državno sudbeno vijeće može samostalno ili na prijedlog predsjednika suda odrediti da se sudac podvrgne prosudbi njegovih tjelesnih i duševnih svojstava.“

Članak 17.

(1) U članku 83. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Mišljenje o kandidatima za predsjednika suda i njihovim programima rada zatražit će se od predsjednika neposredno višeg suda, predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministra pravosuđa, koji su ga dužni dati u roku od 30 dana.“

(2) Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Ako mišljenja iz prethodnog stavka ne budu dana u roku od 30 dana, smatra se da su dana pozitivna mišljenja.“

Članak 18.

U članku 84. stavku 2. iza riječi: „kandidatima“ briše se zarez i dodaju riječi: „iz članka 83. stavka 4. ovog Zakona“ te stavlja točka, a riječi: „od sudačkih vijeća i predsjednika neposredno višeg suda“ brišu se.

Članak 19.

(1) U članku 85. stavku 1. podstavku 2. briše se točka i stavlja zarez, te dodaje podstavak 3. koji glasi:

„ – kada mu bude izrečena stegovna kazna, danom pravomoćnosti odluke.“

(2) U stavku 3. točka 1. mijenja se i glasi:

„ 1. kada poslove sudske uprave obavlja protivno propisima,“

Iza točke 1. dodaju se nove točke 2. i 3. koje glase:

„ 2. kada ne poduzima mjere iz svojih ovlasti za učinkovit rad suda,

3. kada ne ostvaruje program rada izložen u postupku imenovanja na dužnost predsjednika suda,“

Dosadašnje točke 2., 3., 4., 5. i 6. postaju točke 4., 5., 6., 7. i 8.

U točki 4. koja postaje točka 6. briše se zarez i dodaju riječi: „odnosno zloupotrebljava svoj položaj ovlaštenog predlagatelja pokretanja stegovnog postupka,“

(3) Stavci 4. i 7. brišu se.

(4) Stavci 5. i 6. postaju stavci 4. i 5.

Članak 20.

Članak 86. mijenja se i glasi:

„(1) Prije donošenja odluke o razrješenju predsjednika suda iz razloga navedenih u članku 85. stavku 3. točki 1., 2., 3., 4. i 5. ovog Zakona Vijeće će tražiti pisano izjašnjenje predsjednika suda.

(2) Rok za davanje izjašnjenja ne može biti kraći od osam dana od dana primitka poziva za izjašnjenje.

(3) Nakon primitka pisanog izjašnjenja Vijeće može pozvati predsjednika suda radi dodatnog usmenog izjašnjenja, o čemu će sastaviti zapisnik.

(4) Odluka o razrješenju donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.

(5) Protiv odluke Vijeća o razrješenju predsjednik suda ima pravo pokrenuti upravni spor.“

Članak 21.

(1) U članku 87. stavku 4. iza riječi: „imovini“ brišu se zarez i riječi: „sukladno posebnim zakonima“.

(2) Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Državno sudbeno vijeće dužno je u skladu s posebnim zakonima omogućiti uvid u prijavu o imovini u roku od osam dana od podnošenja pisanog zahtjeva.“

Članak 22.

U cijelom tekstu Zakona riječi: „Upravni sud Republike Hrvatske,“ zamjenjuju se riječima: „Visoki upravni sud Republike Hrvatske“, u odgovarajućem padežu.

Članak 23.

(1) Svi postupci koji su u tijeku pred Vijećem nastavit će se i provesti po odredbama Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11. i 130/11.).

(2) Vijeće će Pravilnik o načinu provođenja i ocjenjivanja pisanih radnji te načinu provođenja i ocjenjivanja usmenog razgovora iz članka 8. ovog Zakona donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 24.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME RJEŠAVAJU

Važeći Zakon o Državnom sudbenom vijeću donesen je 2010. godine („Narodne novine“, br. 116/10.). Mijenjan je i dopunjavan dva puta, i to Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 57/11.) i Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 130/11.).

Ovim se Zakonom, sukladno obvezama Republike Hrvatske preuzetim u procesu praćenja izvršenja njenih obveza nakon privremenog zatvaranja Poglavlja 23., propisuje umanjene obveza u obavljanju sudačke dužnosti sucima izabranim u Državno sudbeno vijeće, i to predsjedniku Vijeća za 75%, a članovima za 50%.

Također se uvodi i obveza Državnog sudbenog vijeća da obrazloži odluku o imenovanju sudaca, i to na način da je Vijeće dužno za svakog kandidata koji je pristupio razgovoru posebno obrazložiti broj bodova dodijeljenih na razgovoru, čime se povećava transparentnost postupka imenovanja.

S ciljem postizanja bolje mobilnosti sudaca (mogućnosti njihova premještanja s manje radno opterećenih na radno opterećene sudove) te veće transparentnosti pri donošenju odluka o premještanju, propisuje se i obveza Državnog sudbenog vijeća da na svojim internetskim stranicama objavi potrebu popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta premještanjem. Nadalje, propisuje se da suci koji žele biti trajno ili privremeno premješteni u drugi sud, Državnom sudbenom vijeću dostavljaju pisani zahtjev za premještanje, uz koji prilažu rješenje predsjednika suda o ispunjavanju svoje sudačke obveze za posljednje dvije godine. Državno sudbeno vijeće, temeljem pristiglih zahtjeva sudaca za premještanje, sastavlja listu prvenstva sudaca, vodeći računa o postotku ispunjenja Okvirnih mjerila za rad sudaca i postotku njihovih ukidnih odluka. Propisano je i da je Državno sudbeno vijeće pri donošenju odluka o premještanju dužno voditi računa o potrebama suda s kojeg se sudac premješta i suda na koji se premješta te spomenutoj listi prvenstva sudaca.

Jasnije i preciznije se definira pojam preustroja suda kao zakonskog preduvjeta za premještanje sudaca, neovisno o njihovom pristanku.

Postupak razrješenja predsjednika suda se prema sadašnjem zakonskom rješenju vodi prema odredbama koje se odnose na stegovni postupak protiv suca, odnosno prema odredbama Zakona o kaznenom postupku. Budući da nakon razrješenja predsjednik suda nastavlja obavljati sudačku dužnost u sudu u kojem je imenovan za suca te samo gubi ovlasti obavljati poslove sudske uprave, postupak razrješenja predsjednika ne zahtijeva u potpunosti primjenu

postupovnih odredaba koje se primjenjuju pri utvrđivanju stegovne odgovornosti suca te se ovim izmjenama usklađuje s postupkom razrješenja državnih odvjetnika (Zakon o državnom odvjetništvu, „Narodne novine“, br. 76/09., 153/09., 116/10., 145/10., 57/11. i 130/11.).

Kao posebno stegovno djelo ispušteno je „ponašanje suprotno temeljnim načelima Kodeksa sudačke etike“. Naime, Kodeks sudačke etike nije skup pravila koja određuju ponašanje suca, već skup načela koja predstavljaju cilj kojem treba težiti. To govore i međunarodni standardi kao primjerice Mišljenje broj 3. Savjetodavnog vijeća europskih sudaca (točka C. stavci 58. do 77.) Pored toga, odredbe o stegovnoj odgovornosti moraju biti unaprijed određene i stegovna djela moraju biti unaprijed jasno određena. Odredbe o stegovnoj odgovornosti moraju korespondirati s načelima kaznenog zakonodavstva jer suci u stegovnom postupku moraju uživati sva jamstva koja uživaju i okrivljenici u kaznenom postupku, pri čemu načelo „nullum crimen sine lege“ mora biti primijenjeno i u stegovnom postupku protiv sudaca.

Prema Konačnom prijedlogu Zakona o sudovima koji se istovremeno upućuje u parlamentarnu proceduru, kao dužnost suca propisana je obveza rješavanja predmeta prema redosljedu njihova zaprimanja u sud, vodeći računa o njihovoj hitnosti. Slijedom ove utvrđene obveze sudaca, kao stegovno djelo neurednog obnašanja sudačke dužnosti propisano je i kršenje ove dužnosti.

U stegovnom postupku protiv sudaca ponovno je uveden institut posebnog stegovnog vijeća radi povećanja djelotvornosti i brže provedbe postupka.

Propisana je i dužnost sudaca da se u slučaju sumnje na trajni gubitak sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti na zahtjev predsjednika suda ili Državnog sudbenog vijeća podvrgnu liječničkom pregledu, a čime se uvodi mehanizam kontrole utvrđenja sposobnosti za obnašanje ove dužnosti.

Postupak imenovanja predsjednika sudova nadopunjen je u dijelu u kojem se mišljenja o kandidatima i njihovim programima rada, pored predsjednika neposredno višeg suda, traže i od predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske kao najvišeg tijela sudske uprave te ministra pravosuđa kao čelnika tijela ovlaštenog za provedbu nadzora nad obavljanjem poslova sudske uprave. Radi osiguranja nesmetane provedbe postupka imenovanja u kojem sudjeluje nekoliko tijela, uvodi se i pretpostavka da je dano pozitivno mišljenje u slučaju da se mišljenje ne dostavi u zakonskom roku.

Pored toga, propisane su tri nove zakonske osnove za razrješenje predsjednika suda te je dopunjen izričaj jedne postojeće. Tako se razrješenjem dužnosti predsjednika suda sada sankcionira obavljanje poslova sudske uprave protivno propisima, neovisno o tome jesu li navedene povrede utvrđene u postupku nadzora ili u vršenju drugih ovlasti Ministarstva pravosuđa kao najvišeg tijela pravosudne uprave, neovisno o tome jesu li povrijeđeni propisi koji reguliraju poslove sudske uprave zakonskog ili nižeg ranga te neovisno o tome jesu li navedeni propusti u konačnici utjecali na redovito i pravilno obavljanje poslova i funkcioniranje suda. Također je kao osnova za razrješenje propisano i nepoduzimanje mjera za učinkovit rad suda, u skladu s odgovarajućim odredbama Konačnog prijedloga novog Zakona o sudovima u kojima se posebno ističe dužnost predsjednika suda da skrbi o učinkovitosti suda u rješavanju predmeta. Neostvarivanje programa rada izloženog u postupku

imenovanja na dužnost predsjednika suda predviđa se kao osnova za razrješenje, a budući da je ocjena programa rada jedan od kriterija pri imenovanju na dužnost predsjednika suda.

U Konačnom prijedlogu ovog Zakona propisano je i da je Državno sudbeno vijeće dužno javnosti u skladu s posebnim zakonima omogućiti uvid u prijave o imovinu sudaca u roku od osam dana od podnošenja pisanog zahtjeva .

Konačno, pojedine odredbe ovog Zakona usklađuju se i s organizacijskom strukturom upravnih sudova predviđenom Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima („Narodne novine“, br. 153/09.), a uspostavljenom 1. siječnja 2012. godine.

II. OBJAŠNJENJE POJEDINIH ODREDBI

Članak 1. - ovim člankom se iza članka 4. dodaje članak 4.a kojim se, sukladno obvezama Republike Hrvatske preuzetim u procesu praćenja izvršenja njenih obveza nakon privremenog zatvaranja Poglavlja 23., propisuje umanjene obveze u obnašanju sudačke dužnosti sucima izabranim u Državno sudbeno vijeće, i to predsjedniku Vijeća za 75%, a članovima za 50%.

Članak 2. - ovim člankom se odredba članka 5. stavka 1. usklađuje s odredbom članka 124. stavka 8. Ustava Republike Hrvatske. Iz dosadašnje odredbe članka 5. stavka 1. Zakona proizlazi je, a protivno odredbi članka 124. stavka 8. Ustava Republike Hrvatske, kako se članom Vijeća ne može biti samo dva puta uzastopce.

Članak 3. - ovim člankom se odredba članka 9. usklađuje s organizacijskom strukturom upravnih sudova propisanom Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima („Narodne novine“, br. 153/09.), a uspostavljenom 1. siječnja 2012. godine.

Članak 4. - ovim člankom se odredba članka 42. stavka 1. podstavak 3. jezično usklađuje s odredbama ostalih podstavaka unutar istog članka.

Članak 5. - ovim člankom se odredba članka 45. stavka 3. usklađuje s odredbama Uredbe o izmjenama i dopunama Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u državnoj službi („Narodne novine“, br. 31/12.).

Članak 6. – ovim člankom se jasnije definira obveza Ministarstva pravosuđa na donošenje plana popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta u sudovima te naglašava da se popunjavanje slobodnih sudačkih mjesta može vršiti samo prema donesenom planu.

Članak 7. - ovim člankom se u članku 55. stavku 4. mijenjaju riječi koje upućuju na određeni članak Zakona o sudovima s obzirom da je u proceduri donošenje novog Zakona o sudovima, zbog čega numeracija članaka više neće odgovarati numeraciji iz sada važećeg Zakona o sudovima.

Članak 8. - ovim člankom iza članka 55. dodaje se članak 55.a s obzirom da prema članku 101. Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11. i 130/11.)

članak 54. prestaje važiti 31. prosinca 2012. godine. Kako za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovan i kandidat koji prethodno nije bio pravosudni dužnosnik, potrebno je urediti postupak imenovanja takvih kandidata. Odredbe članka 55.a uvode kriterije za ocjenjivanje kandidata koji nisu pravosudni dužnosnici kako bi mogli biti uvršteni na listu prvenstva kandidata koju izrađuje Vijeće u postupku imenovanja.

Članak 9. - ovim člankom iza članka 56. dodaju se članci 56.a i 56.b. U novom članku 56. a propisuje se da odluka Državnog sudbenog vijeća o imenovanju sudaca mora biti obrazložena te da je Vijeće dužno za svakog kandidata koji je pristupio razgovoru posebno obrazložiti broj bodova dodijeljenih na razgovoru, čime se povećava transparentnost postupka imenovanja.

U članku 56. b. ističe se da se osobama koje su do 31. prosinca 2012. godine već imenovane na sudačku dužnost ne može kao uvjet za napredovanje predviđati završena Državna škola za pravosudne dužnosnike.

Članak 10. - ovim člankom mijenja se odredba članka 60. stavka 2. na način da se preciznije definira pojam preustroja suda. Naime, iz važeće odredbe stavka 2. ovog članka proizlazi da se pod pojmom preustroja suda podrazumijeva i situacija ukidanja ili osnivanja pojedinih odjela unutar suda, o kakvoj promjeni unutarnjeg ustrojstva suda odlučuje predsjednik suda. Predloženom izmjenom precizirano je da preustroj suda podrazumijeva bilo kakve promjene u stvarnoj i mjesnoj nadležnosti suda, a koje promjene mogu nastupiti isključivo izmjenama odgovarajućih zakona, kao i izmjene rješenja ministra pravosuđa o određivanju potrebnog broja sudaca u sudu.

Članak 11. - ovim člankom se iza članka 61. dodaje članak 61.a u cilju postizanja veće mobilnosti sudaca i transparentnosti njihovih premještaja, uvažavajući preporuke stručnjaka Europske komisije, pobliže uređuje postupak premještaja sudaca u drugi sud.

Članak 12. - ovim člankom se briše odredba članka 62. stavka 2. točka 1., odnosno stegovno djelo ponašanja suprotnog temeljnim načelima Kodeksa sudačke etike zbog njegove nedovoljne pravne određenosti.

Odredba članka 62. stavka 2. točke 2. mijenja se radi usklađivanja s Konačnim prijedlogom novog Zakona o sudovima prema kojem se odlučivanje u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku stavlja i u djelokrug poslova predsjednika suda pred kojim se vodi sudski postupak u kojem stranka tvrdi da je došlo do povrede ovog prava, ne samo u nadležnost višeg suda. U ovoj je točki izvršeno i jezično usklađivanje s odredbama nacрта novog Zakona o sudovima.

Odredba stavka 3. točke 2. mijenja se s ciljem njenog potpunog usklađivanja s jezičnim izričajem Zakona o sudovima, prema kojem se za „negativnu ocjenu“ suca koristi izraz „nezadovoljavajuće obnaša dužnost“. Kao novo stegovno djelo propisano je i nepodvrgavanje prosudbi tjelesnih i duševnih svojstava suca radi ocjene sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti, a s obzirom na odredbu članka 16. Konačnog prijedloga Zakona. U stavku 3. točki 3. radi jasnijeg i preciznijeg određenja izraz „prosjeka u Republici Hrvatskoj“ zamijenjen je riječima „broja odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca“, a budući da se prosječan

broj odluka koje sudac mora donijeti u jednogodišnjem razdoblju utvrđuje Okvirnim mjerilima za rad sudaca. U točki 4. navedenog stavka uvedeno je stegovno djela neurednog obnašanja sudačke dužnosti bitnim odstupanjem od redoslijeda zaprimanja predmeta u sudu u njihovom rješavanju.

Članak 13. - ovim člankom u članku 63. stavak 4. riječ: „osuđeni“ zamjenjuje se riječima: „stegovno kažnjeni“ u cilju jezičnog usklađivanja odredbe s drugim odredbama unutar članka.

Članak 14. - ovim člankom u članku 66. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. te uvodi posebno stegovno vijeće kako bi se stegovni postupak učinio djelotvornijim i bržim.

Članak 15. - odredba članka 74. stavak 2. je izmijenjena jer je pogrešno upućivala na neodgovarajuću odredbu Zakona o Državnom sudbenom vijeću. Pogrešku nije bilo moguće otkloniti samo prenumeracijom članka na koji se upućuje, a budući da nadležnost Ustavnog suda Republike Hrvatske može biti propisana isključivo Ustavom Republike Hrvatske i Ustavnim zakonom o Ustavnom sudu Republike Hrvatske. Stoga se propisuje da sudac protiv odluke o privremenom udaljenju od obnašanja dužnosti ima pravo pokrenuti upravni spor.

Članak 16. - ovim člankom u članku 78. dodaje se stavak 2. kojim se propisuje da Državno sudbeno vijeće može samostalno ili na prijedlog predsjednika suda raspolagati mogućnošću provjere zdravstvenog stanja suca u odnosu na kojeg postoji sumnja na trajan gubitak sposobnosti za obavljanje sudačke dužnosti. Prema dosadašnjem iskustvu osobe za koje se sumnja da su trajno izgubile sposobnost obavljanja sudačke dužnosti redovito su odbile dobrovoljno se podvrgnuti liječničkom pregledu.

Članak 17. - ovim člankom mijenja se članak 83. stavak 4. Zakona budući da prema Zakonu o sudovima predsjednik suda obavlja poslove sudske uprave, a predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Ministarstvo pravosuđa imaju ovlast nadzora nad poslovima sudske uprave, pa je prikladno i opravdano dati istima mogućnost iznošenja mišljenja o prijavljenim kandidatima za predsjednika suda i njihovim programima rada.

Članak je nadopunjen stavkom 5. kojim se propisuje da će se u slučaju da predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministar pravosuđa ne daju svoje mišljenje o kandidatima u ostavljenom roku smatrati da su dana pozitivna mišljenja. Smisao uvođenja ove odredbe je osiguranje nesmetane provedbe postupka imenovanja predsjednika sudova.

Članak 18. - ovim člankom mijenja se odredba članka 84. stavka 2. kako bi se uskladila s izmjenom odredbe članka 83. stavka 4. u članku 17. Konačnog prijedloga Zakona kojom je proširen krug ovlaštenika za davanje mišljenja o kandidatima za predsjednika suda i njihovim programima rada.

Članak 19. - ovim člankom dopunjuje se odredba članka 85. stavka 1. kako bi se otklonila mogućnost da sudac kojem je pravomoćno izrečena stegovna kazna nastavi obavljati dužnost predsjednika suda. Propisane su tri nove zakonske osnove za razrješenje predsjednika suda te

je dopunjen izričaj jedne postojeće. Tako se razrješenjem dužnosti predsjednika suda sada sankcionira obavljanje poslova sudske uprave protivno propisima, neovisno o tome jesu li navedene povrede utvrđene u postupku nadzora ili u vršenju drugih ovlasti Ministarstva pravosuđa kao najvišeg tijela pravosudne uprave, neovisno o tome jesu li povrijeđeni propisi koji reguliraju poslove sudske uprave zakonskog ili nižeg ranga te neovisno o tome jesu li navedeni propusti u konačnici utjecali na redovito i pravilno obavljanje poslova i funkcioniranje suda. Također je kao osnova za razrješenje propisano i nepoduzimanje mjera za učinkovit rad suda, u skladu s odgovarajućim odredbama Konačnog prijedloga novog Zakona o sudovima u kojima se posebno ističe dužnost predsjednika suda da skrbi o učinkovitosti suda u rješavanju predmeta. Neostvarivanje programa rada izloženog u postupku imenovanja na dužnost predsjednika suda predviđa se kao osnova za razrješenje, a budući da je ocjena programa rada jedan od kriterija pri imenovanju na dužnost predsjednika suda.

Također je dopunjena osnova za razrješenje koja se odnosi na nepodnošenje zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka zbog počinjenog stegovnog djela, i to na način da je kao razlog za razrješenje dužnosti predsjednika suda propisana i zlouporaba položaja ovlaštenog predlagatelja pokretanja stegovnog postupka protiv sudaca. Navedena dopuna predlaže se shodno dosadašnjem iskustvu u radu Državnog sudbenog vijeća prema kojem su predsjednici sudova svojom pasivnošću uzrokovali odugovlačenje stegovnih postupaka.

Slijedom predložene izmjene članka 86. u članku 85. potrebno je brisati stavke 4. i 7.

Članak 20. - ovim člankom mijenja se članak 86. te se propisuje postupak razrješenja predsjednika suda. Prema dosadašnjem zakonskom rješenju (članak 85. stavak 4.) u postupku razrješenja predsjednika suda primjenjivale su se odredbe Zakona koje se odnose na stegovni postupak protiv suca, odnosno na odgovarajući način su se primjenjivale odredbe Zakona o kaznenom postupku. Budući da nakon razrješenja predsjednik suda nastavlja obavljati sudačku dužnost u sudu u kojem je imenovan za suca te samo gubi ovlasti obavljati poslove sudske uprave, postupak razrješenja predsjednika ne zahtijeva u potpunosti primjenu postupovnih odredaba koje se primjenjuju pri utvrđivanju stegovne odgovornosti suca. Predloženim izmjenama članka 86. postupak razrješenja predsjednika suda usklađuje se sa postupkom razrješenja državnih odvjetnika (Zakon o državnom odvjetništvu, „Narodne novine“, br. 76/09., 153/09., 116/10., 145/10., 57/11. i 130/11.).

Članak 21. – ovim člankom se u članku 87. stavku 4. brišu odredbe prema kojima se pravo javnosti na uvid u prijave sudaca o imovini ostvaruje u skladu s posebnim zakonima te dodaje novi stavak 5. kojim se radi ostvarenja ovog prava za postupanje Državnog sudbenog vijeća određuje rok od osam dana od dana podnošenja pisanog zahtjeva i upućuje na postupanje u skladu s posebnim zakonima.

Članak 22. - ovim člankom u cijelom tekstu Zakona o Državnom sudbenom vijeću riječi: „Upravni sud Republike Hrvatske,“ zamjenjuju se riječima: „Visoki upravni sud Republike Hrvatske“, kako bi se izvršilo usklađenje s organizacijskom strukturom upravnih sudova propisanom Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima („Narodne novine“, br. 153/09.), a uspostavljenom 1. siječnja 2012. godine.

Članak 23. - ovim člankom propisuje se da će se svi postupci (imenovanja sudaca, imenovanja predsjednika suda, stegovni postupci i dr.) pokrenuti dok je na snazi bio Zakon o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10., 57/11. i 130/11.) provesti i dovršiti prema odredbama istog Zakona.

Članak 24. - ovim člankom propisuje se stupanje Zakona na snagu.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Ovaj Konačni prijedlog Zakona ne iziskuje dodatna sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Konačni prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću razlikuje se od Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću koji je bio u prvom čitanju u Hrvatskom saboru zbog djelomično prihvaćenih primjedaba i prijedloga zastupnika Hrvatskog sabora kako slijedi:

- u članku 1. kojim se u novom članku 4. a Zakona propisuje umanj enje obavljanja sudačke dužnosti za predsjednika i članove Državnog sudbenog vijeća, riječi „umanjuje se obavljanje“ zamijenjene su riječima „umanjuju se obveze u obavljanju“,

- u članku 2. kojim se zadržava odredba važećeg članka 5. stavka 2. Zakona,

- u članku 12. stavku 8. kojim je u članku 62. stavku 2. točki 4. Zakona propisano stegovno djelo bitnog odstupanja u rješavanju predmeta od redoslijeda njihovog zaprimanja dodane su riječi „bez opravdanog razloga“ kako bi se jasnije naglasilo o kakvoj se naravi povrede ove dužnosti suca mora raditi da bi ona predstavljala stegovno djelo,

- u članku 12. stavku 9. izmijenjena je numeracija stavaka iz članka 62. stavka 4. Zakona,

- u članku 17. kojim se u članku 83. Zakona propisuje postupak imenovanja predsjednika suda, dodaje se novi stavak 5. kojim se propisuje da će se u slučaju kada predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministar pravosuđa ne daju svoje mišljenje o kandidatima u ostavljenom roku smatrati da su dana pozitivna mišljenja,

- u članku 21. stavku 2. kojim se u članku 87. Zakona uređuje pravo javnosti na uvid u prijave o imovini sudaca dodaje se novi stavak 5. kojim se određuje rok od osam dana u kojem je Državno sudbeno vijeće dužno omogućiti uvid u prijave.

Predlagatelj je nakon ponovnog razmatranja Prijedloga Zakona i primjedbi zainteresirane javnosti u Konačnom prijedlogu Zakona radi otklanjanja uočenih nejasnoća i usklađivanja s odredbama drugih važećih propisa izmijenio i dopunio sljedeće odredbe:

- članak 6. kojim se u članak 52. Zakona dodaje odredba da se slobodna sudačka mjesta mogu popunjavati samo u skladu s planom popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta radi jasnijeg definiranja obveze Ministarstva pravosuđa na donošenje plana popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta u sudovima te naglašavanja da se popunjavanje slobodnih sudačkih mjesta može vršiti samo prema donesenom planu,

- članak 9. kojim se u članku 56. a Zakona propisuje da odluka o imenovanju sudaca mora biti obrazložena i da je Vijeće za svakog kandidata koji je pristupio razgovoru posebno dužno obrazložiti broj dodijeljenih bodova na razgovoru,

- članak 11. stavak 2. kojim se propisuje obveza Državnog sudbenog vijeća da odredi rok u kojem suci zainteresirani za premještaj mogu dostaviti svoj pisani zahtjev, a radi nastojanja da se ubrza postupak premještaja sudaca. U stavku 4. brisane su riječi „interesima sudaca“ jer se podrazumijeva da su samim podnošenjem zahtjeva iskazali svoj interes za premještajem te Državno sudbeno vijeće to ne treba vrednovati kao poseban kriterij pri premještaju,

- članak 12. stavak 4. kojim se u točki 8. dodaje novo stegovno djelo „nepodvrgavanje prosudbi tjelesnih i duševnih svojstava radi ocjene sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti“, a u vezi s odredbom članka 16. Konačnog prijedloga Zakona,

- članak 16. kojim se u članku 78. Zakona mijenja stavak 2. na način da se ovlaštenje da se od suca traži podvrgavanje liječničkom pregledu daje Državnom sudbenom vijeću koje isto može tražiti samostalno ili na prijedlog predsjednika suda. Također je izraz „liječnički pregled“ zamijenjen preciznijim izrazom „prosudba tjelesnih i duševnih svojstava“,

- članak 19. kojim se u članku 85. stavku 3. Zakona dodaju tri nove osnove za razrješenje dužnosti predsjednika suda, i to: obavljanje poslova sudske uprave protivno propisima, nepoduzimanje mjera iz ovlasti predsjednika suda za učinkovit rad suda te neostvarivanje programa rada izloženog u postupku imenovanja na dužnost predsjednika suda,

- članak 23. u kojem se riječi „55.a stavka 8.“ zamjenjuje riječima „8. ovog Zakona“ radi ispravne numeracije upućujućeg članka.

V. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO I RAZLOZI ZBOG KOJIH NISU PRIHVAĆENI

U raspravi u Hrvatskom saboru izneseni su i određeni prijedlozi i mišljenja koji nisu prihvaćeni. Navode se oni bitni uz razloge neprihvaćanja kako slijedi:

- prijedlog o povećanju broja bodova koji se mogu ostvariti na usmenom razgovoru

kandidata za suce ne prihvaća se.

Naime, u postupku imenovanja sudaca odluka Državnog sudbenog vijeća donosi se na temelju liste prvenstva kandidata, koja se sastavlja na temelju ocjene obnašanja sudačke dužnosti, završne ocjene u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ili ocjene provjere znanja te bodova ostvarenih na razgovoru. Ocjena obnašanja sudačke dužnosti odnosi se na petogodišnje razdoblje rada kandidata, a donosi se na temelju metodologije koje donosi Državno sudbeno vijeće i najviše može iznositi 150 bodova, završna ocjena u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike stječe se okončanjem dvogodišnjeg školovanja, a sastoji od bodova ostvarenih na listi prvenstva za prijam u Školu, bodova iz ocjene mentora i bodova ostvarenih na završnom ispitu, dok se kod provjere znanja izradom jedne ili više pisanih radnji također može ostvariti najviše 150 bodova. U odnosu na obuhvat i kompleksnost precizno razrađenih kriterija ocjenjivanja sudaca i ocjenjivanja provjere znanja, radi očuvanja objektivnosti i transparentnosti postupka imenovanja, a s obzirom na nemogućnost potpuno objektivnog vrednovanja i kvantifikacije ocjene sposobnosti kandidata za donošenje odluka, osjećaja za pravdu, primjereno i odgovorno obnašanje dužnosti, motiviranosti kandidata za rad u sudstvu te dosadašnjeg rada i aktivnosti važnih za uspješno obnašanje sudačke dužnosti, smatra se da nije potrebno povećavati najveći broj bodova kojeg kandidat može ostvariti na razgovoru.

- prijedlog o izmjeni odredaba Zakona o mandatu članova Državnog sudbenog vijeća kojim bi se onemogućio uzastopni mandat članova Vijeća ne prihvaća se, a budući da je izmjenama predloženim u Prijedlogu Zakona izvršno usklađivanje ovih odredbi s odredbama Ustava Republike Hrvatske,

- prijedlog da se u Zakon ponovno uvrsti stegovno djelo ponašanja suprotnog načelima Kodeksa sudačke etike ne prihvaća se zbog svoje nedovoljne pravne određenosti, protivne načelu zakonitosti kao temeljnom načelu u kaznenim i stegovnim postupcima, a kako je prethodno obrazloženo,

- prijedlog da se u članku 60. stavku 2. Zakona vrati odredba prema kojoj se broj sudaca u sudu utvrđuje prema Okvirnim mjerilima za rad sudaca ne prihvaća se, budući da ministar pravosuđa donosi odluku o utvrđivanju broja sudaca u svakom pojedinom sudu na temelju više kriterija (npr. opterećenje suda brojem predmeta), a ne samo na temelju Okvirnih mjerila za rad sudaca.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 5.

(1) Članovi Vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine, s time da članom Vijeća nitko ne može biti dva puta uzastopce.

(2) Ako članu Vijeća dužnost prestane prije isteka vremena na koje je izabran, na njegovo se mjesto do isteka mandata Vijeća bira drugi član.

Članak 7.

(1) Povjerenstvo ima pet članova, od kojih se dva imenuju od sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, jedan od sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, jedan od sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske i jedan od sudaca Upravnog suda Republike Hrvatske.

(2) Povjerenstvo imenuje Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske koju čine svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, uz sudjelovanje po dva predstavnika Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske, Upravnog suda Republike Hrvatske te po jednog predstavnika svakoga županijskog suda (u daljnjem tekstu: Proširena opća sjednica).

(3) Proširena opća sjednica odluke donosi većinom glasova.

(4) Članovi Povjerenstva ne mogu biti kandidati za članove Vijeća.

(5) Povjerenstvo se imenuje na vrijeme od pet godina, a ako nekome od članova Povjerenstva prestane sudačka dužnost za vrijeme trajanja mandata, Proširena opća sjednica imenovat će drugog člana, iz reda sudaca iz kojeg je član kojem je prestao mandat.

(6) Predsjednika Povjerenstva biraju članovi Povjerenstva između sebe.

(7) Tehničku potporu Povjerenstvu pružaju stručne službe Vijeća.

Članak 9.

(1) Kandidacijski odbori imenuju se za svaki županijski sud, Visoki prekršajni sud, Visoki trgovački sud, Upravni sud i Vrhovni sud Republike Hrvatske.

(2) Kandidacijski odbor županijskog suda nadležan je za područje toga županijskog suda i svih općinskih sudova iz njegove nadležnosti, kandidacijski odbor Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Visoki prekršajni sud i sve prekršajne sudove, kandidacijski odbor Visokog trgovačkog suda nadležan je za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske i sve trgovačke sudove, kandidacijski odbor Upravnog suda nadležan je za Upravni sud Republike Hrvatske, a kandidacijski odbor Vrhovnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Vrhovni sud Republike Hrvatske.

(3) Kandidacijski i izborni odbor čine predsjednik i dva člana.

(4) Predsjednici sudova dostavit će Povjerenstvu prijedlog za članove kandidacijskih i izbornih odbora.

(5) Članovi kandidacijskih i izbornih odbora na smiju biti kandidati na listi za izbor članova Vijeća.

(6) Kandidacijski odbori prikupljaju kandidature za članove vijeća i provode kandidacijski postupak.

(7) Izborni odbori izravno provode glasovanje sudaca na sudovima te osiguravaju pravilnost i tajnost glasovanja.

Članak 14.

(1) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(2) Prijedlozi kandidata za članove vijeća iz reda sudaca županijskih i općinskih sudova podnose se nadležnom kandidacijskom odboru za područje nadležnog županijskog suda.

(3) Prijedlozi kandidata za članove vijeća iz reda sudaca specijaliziranih sudova podnose se kandidacijskim odborima Visokog prekršajnog suda, Visokog trgovačkog suda i Upravnog suda Republike Hrvatske.

(4) Nadležni kandidacijski odbori utvrđuju pravovaljanost kandidatura za članove vijeća.

Članak 16.

(1) Kandidacijski odbori dostavljaju Povjerenstvu nakon provedenog glasovanja rezultate glasovanja.

(2) Povjerenstvo utvrđuje liste kandidata koje se sastavljaju posebno za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posebno za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova, posebno za članove Vijeća iz reda sudaca općinskih sudova i posebno za članove Vijeća iz reda sudaca specijaliziranih sudova.

(3) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske čini šest kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.

(4) Listu kandidata za članove vijeća iz reda sudaca županijskih sudova čini po jedan kandidat koji je ostvario najveći broj glasova na području kandidacijskog odbora pojedinog županijskog suda.

(5) Listu kandidata za članove vijeća iz reda sudaca općinskih sudova čini po jedan kandidat koji je ostvario najveći broj glasova na području kandidacijskog odbora pojedinog županijskog suda.

(6) Listu kandidata za članove vijeća iz reda sudaca specijaliziranih sudova čini devet kandidata i to tri s područja kandidacijskog odbora Visokog prekršajnog suda, tri s područja kandidacijskog odbora Visokog trgovačkog suda i tri s područja kandidacijskog odbora Upravnog suda Republike Hrvatske.

(7) Utvrđene liste kandidata objavljuje Povjerenstvo na web-stranici Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(8) Odustanak kandidata s liste nije dopušten nakon objavljivanja liste kandidata.

Članak 42.

(1) U djelokrug Vijeća spada:

- imenovanje sudaca,
- imenovanje i razrješenje predsjednika sudova,
- odlučuje o imunitetu sudaca
- premještaj sudaca,
- vođenje stegovnog postupka i odlučivanje o stegovnoj odgovornosti sudaca,
- odlučivanje o razrješenju sudaca,
- sudjelovanje u osposobljavanju i usavršavanju sudaca i sudskih službenika,
- provođenje postupka upisa kandidata u Državnu školu za pravosudne dužnosnike i postupka polaganja završnog ispita,
- donošenje Metodologije izrade ocjene sudaca,
- vođenje osobnih očevidnika sudaca,
- vođenje i kontrola imovinskih kartica sudaca.

(2) Član Vijeća izuzet je od obavljanja dužnosti člana Vijeća u postupku imenovanja sudaca, imenovanja i razrješenja predsjednika sudova, premještaja sudaca, odlučivanja o razrješenju sudaca, stegovnom postupku, provođenja postupka upisa kandidata u Državnu školu za pravosudne dužnosnike i postupka polaganja završnog ispita, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca te u postupku odlučivanja o imunitetu suca ako mu je kandidat ili sudac, odnosno jedan od kandidata ili sudaca:

- 1) bračni ili izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li bračni ili izvanbračni odnos prestao ili nije,
- 2) srodnik u uspravnoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja,
- 3) u odnosu skrbnika, štíćenika, posvojitelja, posvojenika, hranitelja, hranjenika, smještene osobe ili udomitelja.

(3) Član Vijeća, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz stavka 2. ovoga članka, dužan je odmah prekinuti obavljanje svih radnji u postupku i o tome obavijestiti Vijeće.

(4) Ako član Vijeća, izvan slučajeva iz stavka 2. ovoga članka, zna za okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u postupcima iz stavka 1. ovoga članka, dužan je o tome odmah obavijestiti Vijeće koje će donijeti odgovarajuću odluku.

Članak 45.

- (1) Stručne, administrativne i računovodstvene poslove za Vijeće obavlja tajništvo na čelu s tajnikom Vijeća.
- (2) Na položaj, prava i obveze službenika i namještenika koji obavljaju poslove iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se propisi koji se odnose na državne službenike i namještenike.
- (3) Tajnik Vijeća ima položaj načelnika sektora/službe u Ministarstvu.

Članak 52.

- (1) Ministarstvo pravosuđa najkasnije do kraja kalendarske godine donosi za sljedeće dvije godine plan popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta u svim sudovima i dostavlja ga predsjedniku Vrhovnog suda Republike Hrvatske i predsjedniku Vijeća.
- (2) Plan iz stavka 1. ovoga članka izmijenit će se ako se tijekom godine činjenice na temelju kojih je donesen bitno izmijene.

Članak 55.

- (1) Kada sudac podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća zatražiti ocjenu obnašanja sudačke dužnosti.
- (2) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja sudačke dužnosti razgovora na kojem se može ostvariti najviše 20bodova, Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata.
- (3) Odluka Vijeća o imenovanju sudaca mora biti utemeljena na ukupno ostvarenom broju bodova i utvrđenoj listi prvenstva kandidata.
- (4) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i uključuje ukupan broj bodova i bodove ostvarene po svakom od mjerila navedenim u članku 79. stavku 1. Zakona o sudovima.

Članak 60.

- (1) U slučaju ukidanja ili preustroja suda Vijeće će premjestiti suca na drugi sud istog stupnja i bez pristanka suca.
- (2) Preustrojem se smatra spajanje i razdvajanje sudova, promjena unutarnjeg ustrojstva suda te promjena potrebnog broja sudaca u sudu sukladno Okvirnim mjerilima za rad suca.
- (3) Protiv odluke Vijeća o premještaju sudac ima pravo pokrenuti upravni spor.

Članak 62.

- (1) Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.
- (2) Stegovna djela jesu:

1. ponašanje suprotno temeljnim načelima Kodeksa sudačke etike,
2. neuredno obnašanje sudačke dužnosti,
3. ne postupanje po odluci neposredno višeg suda iz članka 27. i 28. Zakona o sudovima,
4. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću,
5. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utječu na djelovanje sudbene vlasti,
6. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti,
7. nanošenje štete ugledu suda ili sudačke dužnosti na drugi način,
8. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici.

(3) Stegovni postupak za stegovno djelo iz stavka 2. točke 2. ovoga članka pokrenut će se osobito:

1. ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke,
2. ako je sudačko vijeće ocijenilo rad suca negativnom ocjenom,
3. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka u Republici Hrvatskoj.

(4) Ako je pokrenut stegovni postupak protiv suca za stegovno djelo iz stavka 2. točke 3. ovoga članka, Vijeće je dužno o tome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.

Članak 63.

(1) Za počinjena stegovna djela mogu se izreći sljedeće stegovne kazne:

1. ukor,
2. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od jednog do tri mjeseca,
3. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od četiri do šest mjeseci,
4. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od sedam do dvanaest mjeseci,
5. razrješenje od dužnosti.

(2) Ako je sucu izrečena stegovna kazna razrješenje od dužnosti, Vijeće može odlučiti da se izvršenje te stegovne kazne odgodi za vrijeme koje ne može biti kraće od šest mjeseci niti dulje od dvije godine.

(3) Vijeće može primijeniti uvjetnu osudu razrješenja od dužnosti ako ocijeni da se i bez izvršenja te stegovne kazne može očekivati ostvarenje svrhe kažnjavanja, tj. da će sudac u daljnjem obnašanju sudačke dužnosti prestati s ponašanjem zbog kojeg mu je izrečena stegovna kazna razrješenje od dužnosti.

(4) Vijeće će opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrečene kazne ako osuđeni sudac u vremenu provjeravanja počini jedno ili više stegovnih djela.

(5) Uvjetna se osuda ne može opozvati nakon što je protekla godina dana od isteka vremena provjeravanja.

(6) Kod izricanja kazne za stegovno djelo uzima se u obzir osobito: težina povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti, okolnosti pod kojima je stegovno djelo učinjeno, raniji rad i ponašanje suca i druge okolnosti koje utječu na izricanje kazne.

(7) Pri odlučivanju o odgovornosti i kazni za stegovno djelo na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Kaznenog zakona.

(8) O izrečenoj kazni u roku od 24 sata obavještava se nadležno sudačko vijeće, predsjednik suda u kojem sudac obavlja dužnost i ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, koje vodi evidenciju o izrečenim kaznama.

Članak 66.

(1) Stegovni postupak vodi Vijeće.

(2) Odluku o stegovnoj odgovornosti donosi Vijeće većinom glasova svih članova Vijeća.

(3) Ako se stegovni postupak vodi protiv člana Vijeća, taj je član izuzet od odlučivanja u stegovnom postupku.

(4) Vijeće može za pojedine stegovne postupke imenovati istražno povjerenstvo iz redova sudaca redovnih ili specijaliziranih sudova, koje će utvrditi činjenice i obrazložiti ih tijekom postupka pred Vijećem.

Članak 74.

(1) Odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i s obrazloženjem.

(2) Protiv odluke o privremenom udaljenju sudac ima pravo žalbe sukladno odredbi članka 69. stavka 2. ovoga Zakona. Žalba ne zadržava provedbu odluke.

Članak 78.

Prijedlog za razrješenje u slučaju trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje sudačke dužnosti podnosi se na temelju pravomoćne odluke:

- suda o oduzimanju poslovne sposobnosti ili
- nadležnog tijela da su tjelesna i duševna svojstva takva da onemogućuju obavljanje sudačke dužnosti.

Članak 83.

(1) Po proteku roka za podnošenje prijave Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća zatražiti mišljenje o kandidatima i ocjene obnašanja sudačke dužnosti, koju ocjenu su dužni dati u roku od 30 dana.

(2) Uz poziv za davanje mišljenja o kandidatima nadležnom sudačkom vijeću dostavit će se prijave svih kandidata s priloženom dokumentacijom.

(3) Mišljenje sudačkog vijeća mora biti obrazloženo za svakog kandidata i sadržavati ocjenu programa rada.

(4) Mišljenje o kandidatima za predsjednika zatražit će se od predsjednika neposredno višeg suda, koji ga je dužan dati u roku od 30 dana.

Članak 84.

(1) Vijeće donosi odluku o imenovanju predsjednika suda na temelju prikupljenih mišljenja, razgovora s kandidatima, ocjene njihovih predloženih programa rada i njihovih organizacijskih sposobnosti.

(2) Vijeće je dužno donijeti obrazloženu odluku o imenovanju predsjednika sudova u roku od 30 dana od dana primitka mišljenja o kandidatima, od sudačkih vijeća i predsjednika neposredno višeg suda.

(3) Ako se na oglas ne javi niti jedan kandidat ili Vijeće ne imenuje za predsjednika suda ni jednog od kandidata, ponavlja se postupak imenovanja predsjednika suda.

Članak 85.

(1) Predsjedniku prestaje dužnost:

- kada mu prestane sudačka dužnost, danom prestanka sudačke dužnosti,
- u slučaju spajanja sudova, danom s kojim se sudovi spajaju.

(2) Odluku kojom se utvrđuje prestanak dužnosti predsjednika suda donosi Vijeće.

(3) Vijeće će predsjednika suda razriješiti dužnosti:

1. kada se u postupku nadzora nad obavljanjem poslova sudske uprave utvrde nezakonitosti i nepravilnosti u obavljanju poslova sudske uprave, a koje štete redovitom i pravilnom obavljanju poslova i funkcioniranju suda,

2. kada propuštanjem nadzora, ili neposredno, krši propise o dodjeljivanju predmeta u rad,

3. kada kršenjem propisa ili na drugi način povrijedi načelo neovisnosti suca u suđenju,

4. kada ne podnese zahtjev za pokretanje postupka zbog počinjenoga stegovnog djela u zakonom predviđenim slučajevima,

5. kada je svojim ponašanjem ili na drugi način nanio štetu ugledu suda ili sudačkoj dužnosti,

6. kada je privremeno udaljen sa sudačke dužnosti.

(4) Postupak razrješenja predsjednika suda vodi se po odredbama ovoga Zakona koje se odnose na stegovni postupak za suca.

(5) Prijedlog za razrješenje predsjednika suda može podnijeti predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministar pravosuđa.

(6) Predsjednik suda može i sam zatražiti razrješenje od dužnosti predsjednika suda.

(7) Protiv odluke Vijeća o razrješenju predsjednik suda ima pravo pokrenuti upravni spor.

Članak 86.

Prije donošenja odluke o razrješenju predsjednika suda iz razloga navedenih u članku 83. stavku 3. točki 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga Zakona, Vijeće će zatražiti pisano izjašnjenje predsjednika suda.

Članak 87.

(1) Suci su obvezni u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost podnijeti Državnom sudbenom vijeću izvješće o svojoj imovini, stalnim prihodima te imovini svoga bračnog druga i maloljetne djece sa stanjem na taj dan, a ako je tijekom obnašanja dužnosti došlo do bitne promjene, istekom godine u kojoj je promjena nastala.

(2) Suci su obvezni u izvješću iz stavka 1. ovoga članka podnijeti podatke i o novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos neto prihoda sudaca.

- (3) Oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini pravilnikom propisuje Vijeće.
- (4) Javnost ima pravo uvida u prijavu o imovini, sukladno posebnim zakonima.